

ET DIGT FRA

MIDDELÅLDEREN

Illustreret af G. Munthe

Bokkunst 123 ex.1

Præmibrade

Kra. 1904

96d 058553

u.nr.

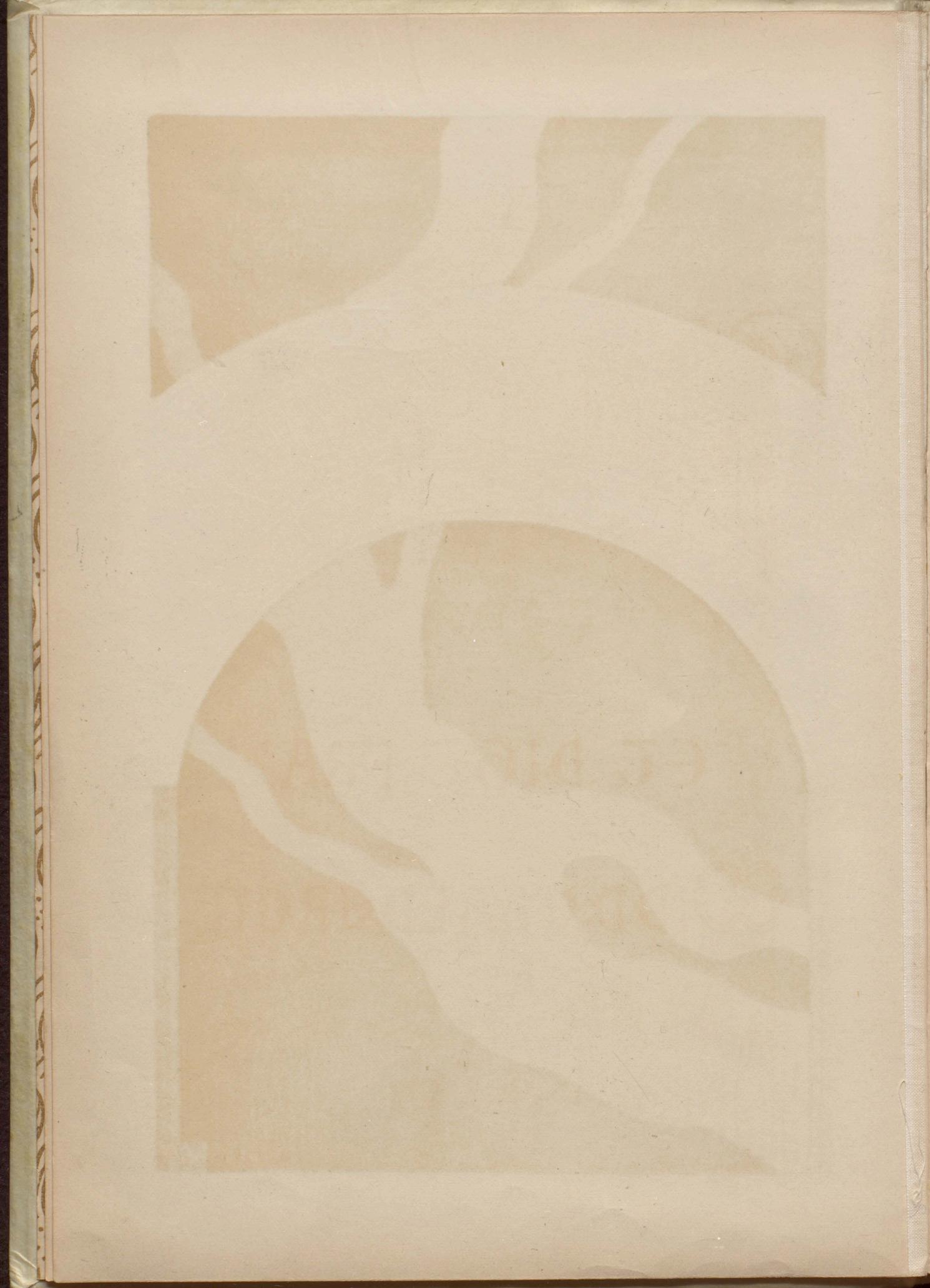
BK K74

Soraumkvæde

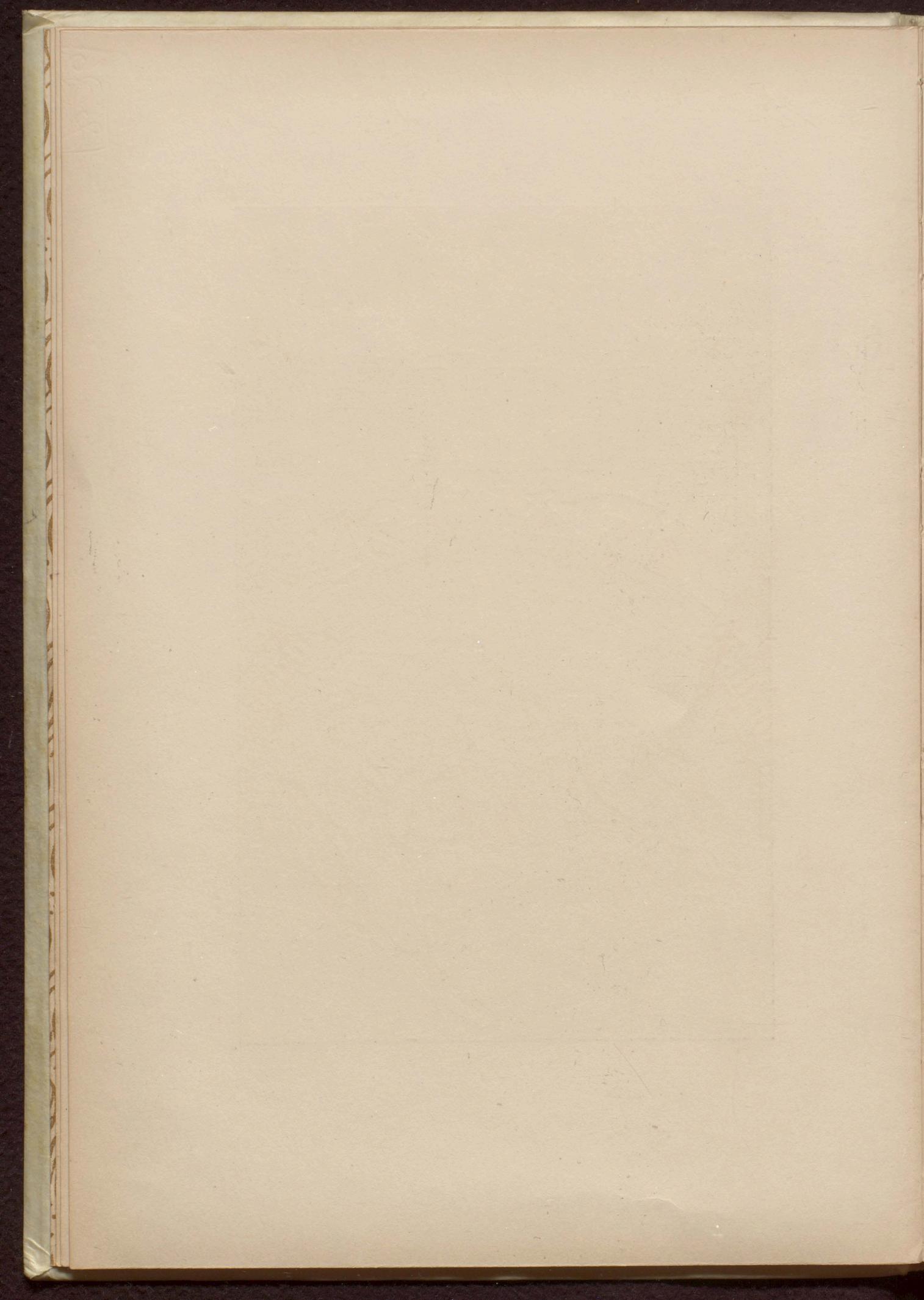
ET DIGT FRA

ØIDDELALDEREN

2. **H**an la seg ne um jolestan,
sterkan svevnen fekk,
vakna kji fyrr um trettandagjen.
då sokkji at kyrkjun gjekk.

Adæ va Olav Åsteson,
som heve sovi so lengje.

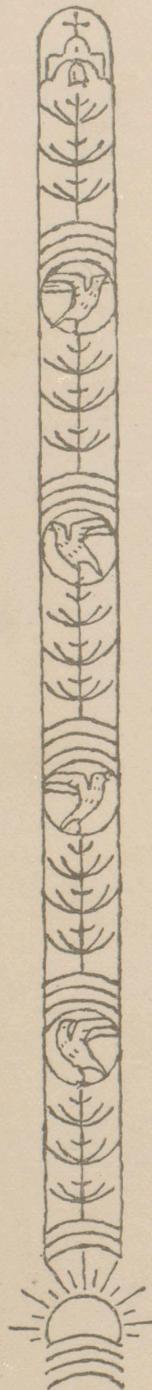
3. **H**an la seg ne um jolestan,
no hev'n sovi so lengje,
vakna 'kji fyrr um trettandagjen,
da fuglane skoke vengjo.

Adæ va Olav Åsteson,
som heve sovi so lengje.

4. **H**an vakna kji fyrr um trettandagjen,
då soli rann i lie,

då sala han ut fljotan folen,
han ville at kyrkjun rie.

Adæ va Olav Åsteson,
som heve sovi so lengje.

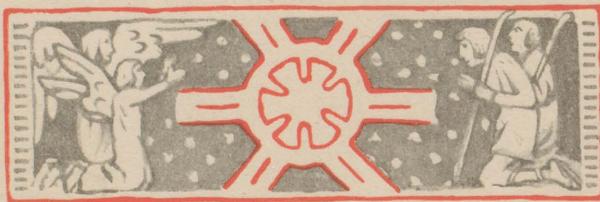

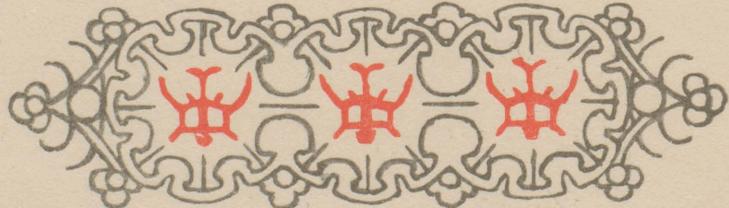
5. **P**resten stende fyr altari
å les upp lestine lange,
Olav set seg i kyrkjedynni
å tele draumane mange.
Adæ va Olav Åsteson,
som heve sovi so lengje.

6. **G**amle mennar á unge
dei gjeve etti gaum'e,
mæ han Olav Åsteson
tele sine draume
Adæ va Olav Åsteson,
som heve sovi so lengje.

II

7. **H**eg la meg ne um jolestan,
sterkan svevnen fekk,
vakna kji fyrr um trettandagjen,
då fokkji at kyrkjun gjekk.
Fy månen skine,
á vegjine sadde so vie.

8. Eg hev vori meg upph mæ sky
å neatt mæ havi svarte,
den som vi' mit fotspor fyddde,
lær kji av bliom hjarta.
Fy månen skine,
å vegjine sadde so vie.
9. Eg hev vori meg upph mæ sky
å ne mæ havsens grunni,
den som vi' mit fotspor fyddde,
lær kji av bliom mvnni.
Fy månen skine.
å vegjine sadde so vie.
10. Eg hev vori meg upph mæ sky
å neatt på svarte dikji,
eg hev set at heite helvite
å ein deil av himerikje.
Fy månen skine,
å vegjine sadde so vie.

11. **E**g hev fari ivi vigde vatni
å ivi juþe dalar,
høyre vatn, å ser dœ inkji,
unde jori so mune dœ fara.
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

12. **E**g æ so frøytt å færemo,
å inna so mune eg brenne;
eg høyre vatn, å fær dœ inkji,
unde jori so mune dœ renne.
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

13. **I**nkji neggja soten min,
inkji gjøydde min hund'e,
inkji gol dei ottefuglan:
dœ tottest meg vera vnder.
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

14. **E**g va meg i auromheimi
i mange nettar å trå,
dæ veit guð i himerik,
hossi mang ei nau eg såg.
Fy månen skine,
å vegjine sadde so vie.

15. **E**g kan noko av kvorjom,
derfy tikiest eg fro,
eg va lange i molli moka,
ha eg fott den daven go.
Fy månen skine,
å vegjine sadde so vie.

III

16. **F**yste eg va i uteksti,
eg for ivi tynnyrmog;
sunde gjekk mi skarlakskåpe
å neglan av kvor min fot.

Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

17. **S**o va eg meg i uteksti
igjenom den tynnyrring;
sunde gjekk mi skarlakskåpe
å neglan av kvor min fing.

Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

18. **R**jem eg meg at Gjaddarbrvi,
ho henge so hågt i vindi;
ho æ odd mæ gulli slegji
å saum i kvorigom tindi.

Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

19. **O**rmen høgge, å bikkja bite,
å stuten stend mitte på leii:
tri æ tingji på Gjaddarbrvi,
å adde æ gramme å vreie.

Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

20. **B**ikkja bit, å ormen sting,
å stuten stend å stangar:
dæ slepp ingjen ivi Gjaddarbrvi
som fedder domane vrang.

Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

+ME·RAP+

+MOLI·MUN+

21. **E**g hev gjengji Gjaddarbrui,
ho er bæ bratt å lei;
vassa so hev eg dei Våsemyran,
no æ eg kvitte dei.
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.
22. **V**ai so hev eg dei Våsemyran,
der hev kji stai meg grunn;
no hev eg gjengji Gjaddarbrui
mæ rafa moll i munne.
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.
23. **E**g hev gjengji Gjaddarbrui,
å der va krokane på;
men eg totte tyngre dei Gaglemyran,
gud bære den dei skal gå!
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

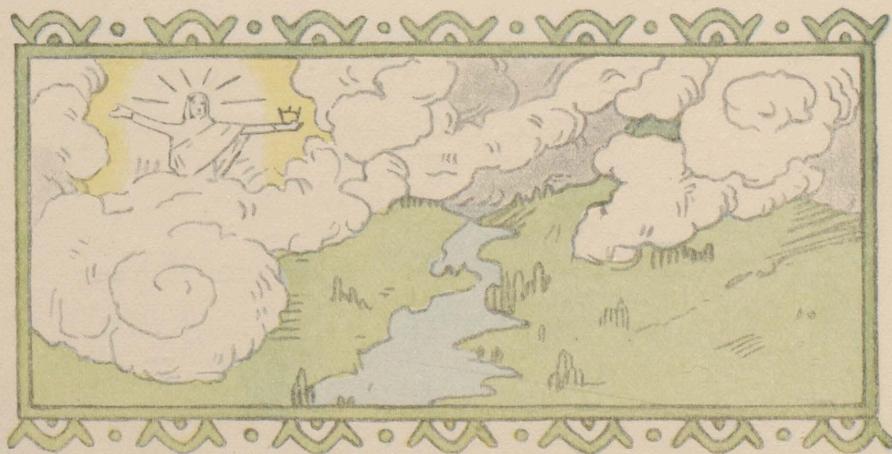
IV

24. **S**o kom eg meg at votno dei,
der isane brunne blå;
gud skaut dæ i hugjen min:
eg vende meg derifrå.
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

25. **E**g va meg i auromheimi,
ingjen der eg kjende,
berre ho sæle humor mi
mø rave gull på hendi.
Fy månen skine,
å vegjine fadde so vie.

26. **S**ume for ivi Grimaråsen
å sume ivi Skålestrand,
men dei som for ivi Gjaddarhylen,
dei kom so våte fram.
Fy månen skine,
å vegjine sadde so vie.

27. **S**o tok eg av på vetterstig
øst på mi høgre hånd;
der såg eg meg ti paradis,
dæ lyser ivi vene länd.
Fy månen skine,
å vegjine sadde so vie.

28. **D**er såg eg at्ते gumor mi,
meg mune kji bete gange:
„**R**eis du deg ti brokksvalin,
der skå domen stande“:
Fy månen skine,
å vegjine sadde so vie.

V

29. **R**jem eg meg at pilegrimskyrkjun,
der va meg ingjen mann kjende,
berre ho goe gumor mi
mæ raue gull på hendi.
S brokksvalin
der skå domen stande.

FYRI · REI · GRUTTE · GRĀSKJEGGJI

HAN · REI · PÁ · SVARTAN · HEST · >>>

30. **D**er kom færi noranti,
å den rei no so kvasst;
fyri rei Grutte gråskjeggji
alz mæ sit store brass.
I brokksvalin
der skal domen stande.

31. **D**er kom færi noranti,
dæ fotte eg vera vesst;
fyri rei Grutte gråskeggji,
han rei på svartan hest.
I brokksvalin
der skå domen stande.

32. **D**er kom færi sunnanti,
dæ fottest meg vera best;
fyri rei sankte såle-Mikkjel,
han rei på kvitan hest.
I brokksvalin
der skå domen stande.

33. **D**er kom færi sunnanti,
å den rei no so kvist;
fyri rei sankte såle-Mikkjel,
næste Jesum Krist.
I brokksvalin
der skå domen stande.

34. **D**er kom færi sunnanti,
ho tottest meg vera trå;
syri rei sankte såle - Mikkjel,
å luren unde armen låg.
J brokksvalin
der skal domen stande.

35. **D**æ va sankte såle - Mikkjel,
han bles i luren lange:
A no skal adde såline
fram sy domen gange!
J brokksvalin
der skal domen stande.

36. **M**en då skolv dei synde - såline,
som ospelauv sy vinde,
å kvor den, kvor den sål der va,
ho gret sy syndine sine.
J brokksvalin
der skal domen stande.

37. **D**æ va sankte såle- Mikkjel,
han vog i skålevikt;
so vog han adde synde- saline
burt ti Jesum Krist.
J brokksvalin
der skå domen stande.

VI

38. **H**ag såg meg einom drengjen,
dæ fysste eg vart ve,
liten småsvein bar han til sangji
å gjekk i jori til knes.
J brokksvalin
der skå domen stande.

39. **K**jem eg meg at manni dei,
kåpa den va bly:
hass arme sål i dessi heimi
va frong i dyre ti.
J brokksvalin
der skå domen stande.

40. **R**jem eg meg at monno dei,
dei bar på gloande jor:
gud næ dei fatike såline
som flutte deildir i skog.

J brokksvalin
der så domen stande.

41. **R**jem eg meg at bonno dei,
dei støje så hågt på glo:
gud næ dei synduge såline,
ha banna burt far å mor.

J brokksvalin
der så domen stande.

42. **R**jem eg meg at podda å ormen,
dei hoggje kvorare mæ tanni:
dæ va synduge syskjini
som hae kvorare banna.

J brokksvalin
der så domen stande.

43. **D**er mørste eg dei ormane tvei,
dei bite kvorare i spori:
dæ va dei synduge lyskjenbonni
som gifte kvorare på jori.
J brokksvalin
der skå domen stande.
44. **K**jem eg meg at syslehusi,
der va trollskieringan inne:
dei sto kjinna i raue blo,
dæ va so tung ei vinne.
J brokksvalin
der skå domen stande.
45. **D**er æ heitt i helvite.
heitar hell nokon hyggje;
der hengde dei pivi ein tjyrukjetill
å brytja ne-i ein presterygge.
J brokksvalin
der skå domen stande.

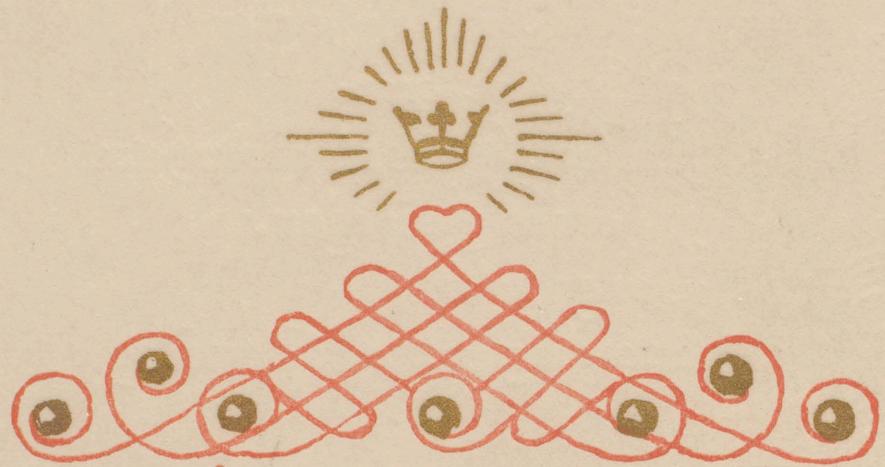
VII

46. **S**œl æ den i fœsheimen
fatike gjeve sko:
han tar inkji berrføtt gange
på kvasse heklemog.
Tunga talar,
å sanning svarar på domedag.

47. **S**œl æ den i fœsheimen
fatike gjeve kv:
han tar inkji svmlvg gange
på håge Gjaddarbru.
Tunga talar,
å sanning svarar på domedag.

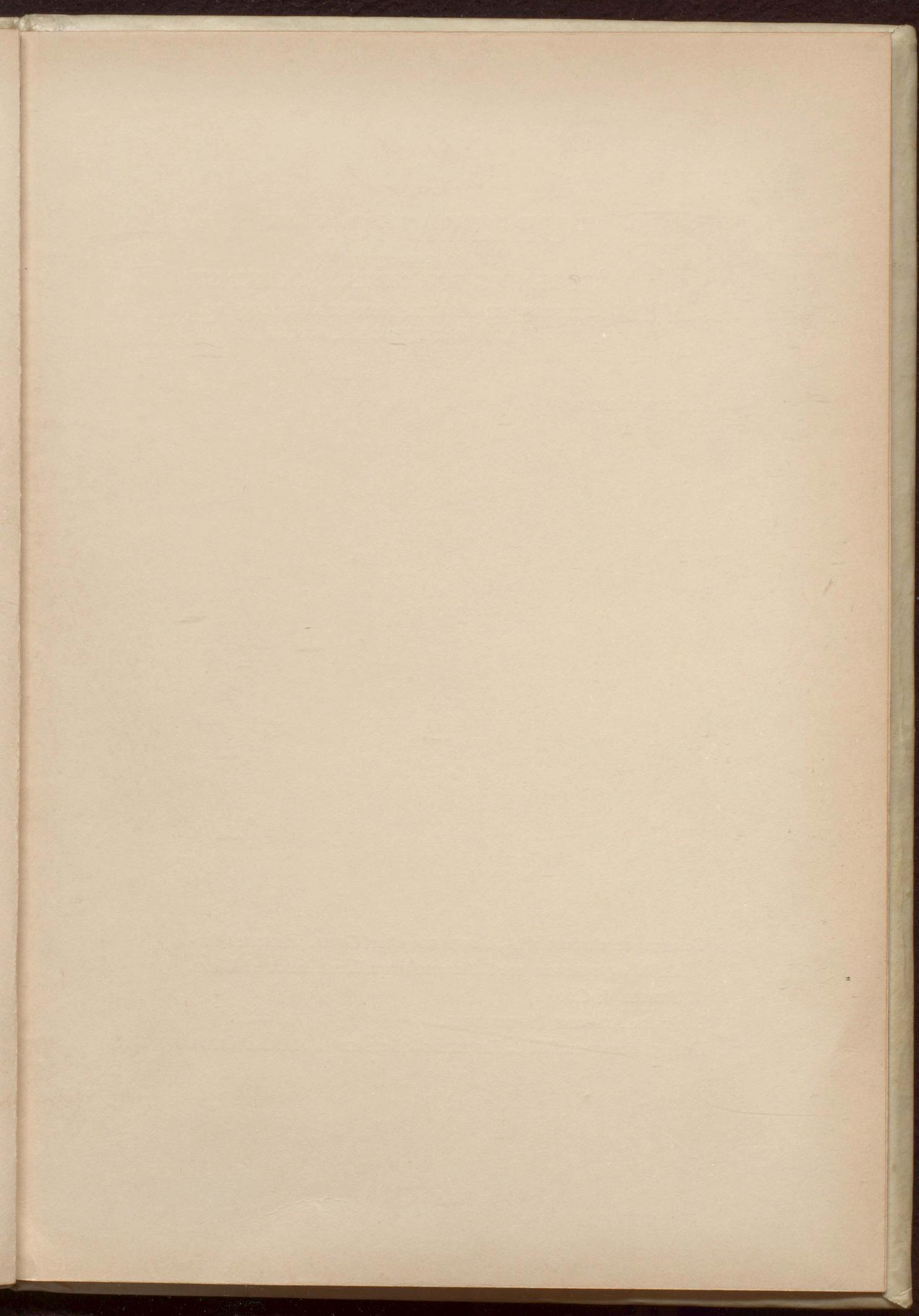

48. **S**æl æ den i fœsheimen
satike gjeve brau:
han tar inkji rœast i auromheimi
fy horske hundegau.
Tunga talar,
å sanning svarar på domedag.
49. **S**æl æ den i fœsheimen
satike gjeve konn:
han tar inkji rœast på Gjaddarbrui
fy hoasse stutehonn.
Tunga talar,
å sanning svarar på domedag.
50. **S**æl æ den i fœsheimen
satike gjeve mat:
han tar inkji rœast i auromheimi
anten fy hæi hell hat.
Tunga talar,
å sanning svarar på domedag.

51. **S**øl æ den i fōisheimen
fatike gjeve klæi :
han tar inkji røast i avromheimi
sy hāge kjellar-bræi .
Tunga talar,
å sanning svarar på domedag .

PUBLIKATION NR. 1

UDGIVET AF

FORENING FOR NORSK BOGKUNST

TEKSTEN REDIGERET AF PROFESSOR MOLTKE MOE

ILLUSTRERET AF GERH. MUNTHE

Eksemplar nr. 285

G. M.

Teksten er skrevet af A. SØRENSEN efter GERH. MUNTHES forskrift og sammen med illustrationspladerne etset af WILH. SCHEEL & CO.

Papir fra ALVØENS PAPIRFABRIK.

Udført i bogtryk af W. C. FABRITIUS & SØNNER A/S. Kristiania 1904.

